

‘BEN IK MEER KWETSBAAR DAN ANDERE MENSEN ZONDER WERK?’

Op 1 januari werd Erik Verbart (47 jaar) ontslagen, na tien jaar in dienst te zijn geweest bij een welzijnsinstelling. Dat hij een betaalde baan heeft, of liever had, ligt niet zomaar voor de hand. Erik valt onder de categorie ‘mensen met ggz-problematiek’, al vindt hij zelf dat hij ‘gewoon een mens zonder label’ is. Gemeenten moeten in de nieuwe Participatiewet de taak overnemen om deze mensen aan werk te helpen. Uit een onderzoek van het Landelijk Platform GGz blijkt dat gemeenten daar nog niet klaar voor zijn: ze hebben te weinig kennis over de doelgroep en geen zicht op de werkmogelijkheden.

‘Ik praat bij voorkeur niet over stoornissen of psychische problemen bij ggz-cliënten’, maakt Erik duidelijk. Hij heeft ‘concentratiestoornissen’. En ja, dat kan invloed hebben op zijn werk. ‘Maar ik trek de zaken graag in “het normale”. Ik moet rekening houden met mijn beperking. Ik heb het omgedraaid in kansen. Belangrijk voor mij is om mijn eigen werktijd in te delen en mijn eigen werk te bepalen. Als ik me in mijn

vorige werk minder voelde, dan ging ik een middagje niet en dat haalde ik later in.’

Natuurlijk moet hij rekening houden met wat hij wel kan en wat niet.

‘Maar geldt dat niet voor iedereen? Ook voor mensen die geen ggz-problematiek hebben? Ik ben nu ontslagen, maar ben ik dan meer kwetsbaar dan andere mensen die zonder werk komen te zitten?’ Erik Verbart zou graag ervan uitgaan dat het niet zo is. Maar hij weet ook dat hij ‘eraan moet trekken’. ‘Ik werk nu twee dagen in de week als zzp’er. Ik ben bezig met organisatie van culturele activiteiten. Ik werk ook nog een dag per week in de horeca, moet hard werken om alles voor elkaar te krijgen.

Ooit ben ik korte tijd in de sociale werkvoorziening aan het werk gesteld. Ik werd er gillend gek. De crux is dat er geluisterd wordt naar wat je wilt. Dat je je talent kunt ontplooiën. Ook mensen met ggz-problemen hebben sterke punten. Ik zag laatst een advertentie waarin vertegenwoordigers werden gevraagd. Ze nemen graag mensen in dienst die heel goed en veel kunnen praten. Mensen met adhd zouden daar heel geschikt voor zijn. Zoals mensen met autisme vaak heel goed zijn in onderzoek. Ik zou zeggen: doe iets met die talenten.’

Er zijn verschillende voorbeelden van specifieke werkprojecten voor mensen met ggz-problematiek. Bijvoorbeeld bij supermarkten of werken in een restaurant. Volgens Verbart niet altijd een goed voorbeeld van werkmogelijkheden voor mensen met een beperking. ‘Moet je hoog opgeleide mensen vakken laten vullen bij Albert Heijn? Die teneur zit ook in

de huidige Participatiewet, waarbij de gemeenten de bemiddeling naar werk voor alle doelgroepen op zich gaan nemen: “Laat ze maar aan de slag gaan, het is niet zo belangrijk wát ze doen.” Ik ben bang dat dit de werkwijze bij veel gemeenten gaat worden: hup aan ‘t werk, zolang “ze” maar van de straat zijn.’

Lees ook het artikel op de website van Zorg + Welzijn: ‘Gemeenten geen zicht op werk voor ggz-cliënt.’

